

शेषवत् (von शेष) adj. übrig —, am Leben geblieben MBh. 5,609.
 शैषम् (von 3. शिप् n. Nachkommenschaft Nigh. 2, 2. Nir. 3, 2. RV. 1,93,4. 5,12,6. मा तूनभिः । मा शैषसा मा तनसा 70,4. 6,27,4. 5. स्वज्ञ-
 मना शैषसा वावृधानम् 7,1,12. 4,7. 10,16,5. — Vgl. श्र०, वरूण०.
 शेषाधिकारीय (von शेष + अधिकार) adj. zum Abschnitt Shेष (vgl. P. 2,2,23. 5,4,154) gehörig Schol. zu P. 7,3,48.
 शेषान्त (शेष + अन्) m. N. pr. eines Scholiasten HALL 44.
 शेषार्थी (शेष + आ०) f. Titel einer Schrift (= परमार्थसार) von
 Ceshanāga HALL 103.
 शेषिन् (von शेष) adj. einen (unwesentlichen) Rest (neben sich) habend,
 die Hauptsache bildend; subst. Hauptsache: ब्रह्मन् SARVADARÇANAS. 57,
 22. शेषशेषिभावः MADHUS. in Ind. St. 1,19,6. Schol. zu KĀTJ. Ça. 22,8.
 24,18. 23. शेषशेषित्व 22,9.
 शेष्य (von 3. शिप्) adj. bei Seite zu lassen, fernerer Beachtung nicht
 werth KATHAS. 74,243.
 शैक्यतायनि m. patron. von शैक्यत gaṇa तिकादि zu P. 4,1,154.
 शैकि m. patron.; pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58,19.
 शैक्य (von शिक्य) 1) adj. etwa damascirt: शैक्यायसी गदा MBh. 6,
 2346. शैक्यायसानि वर्माणि 7,4744. शैक्यायसमय 12,3631. सर्वशैक्यायस
 3,15719. 6,2258. शैक्या सर्वायसी गदा 3,14732. शस्त्राणि शुद्धशैक्यायसानि
 Suçr. 1,28,14. शैक्या गदा MBh. 3,1978. 5,2045. 7,7300. 9,579. von
 NĪLAK. gewöhnlich durch शिक्यस्थ erklärt; = शिक्य आक्षिप्तम् UśġVAL.
 zu UNĀDIS. 5,16. — 2) m. etwa eine Art Schleuder: कनकभूषण MBh.
 2,1916 (= शिक्याधृतं पात्रम् NĪLAK.). शैक्येन (= शिक्यसदृशेन पात्रेण
 NĪLAK.) नागास्तरसा विगृह्णन् 5,1829. — शैक्य MBh. 12,13202 wohl
 fehlerhaft für शैत.
 शैत 1) adj. (f. ई) von शिता gaṇa ऋग्यनादि zu P. 4,3,73. कृत्रादि zu
 4,62. kunstgerecht, regelrecht, correct MBh. 1,7023 (beide Ausgg.
 शैत्य). स्वर 12,13504 शैत्य od. Calc.). 13,161 (शैत्य beide Ausgg.).
 st. शैक्यो वागमृतम् 12,13202 lesen wir शैतं वा० — 2) m. ein begin-
 nender Schüler, Anfänger AK. 2,7,10. H. 79. HALĀS. 2,245. VJUTP. 55.
 BERNOUF, Intr. 322, N. 1.
 शैतिक adj. mit der Çikshā vertraut ÇKDā.
 शैतित् m. metron. von शितिता P. 4,1,113, Schol.
 शैत्य s. u. शैत 1).
 शैख (von शिखा) m. ein Abkömmling eines ausgestossenen Brahmanen
 M. 10, 21.
 शैखण्ड adj. von शिखाण्ड P. 6,4,144, Vārt. 1. — Vgl. शैखाण्ड.
 शैखाण्ड m. patron. von शिखाण्ड MBh. 7,955.
 शैखाण्डिन (von शिखाण्डिन्) gaṇa मुवास्वादि zu P. 4,2,77. n. N. eines
 Sāman Ind. St. 3,240,a.
 शैखरिक (von शैखर) m. Achyranthes aspera AK. 2,4,3,7. KĀRAKA 3,7.
 शैखरेय m. dass. RATNAKOSHA bei BHAR. zu AK. 2,4,3,7 nach ÇKDā.
 शैखायनि m. metron. von शिखा gaṇa तिकादि zu P. 4,1,154.
 शैखावर्त m. patron. von शिखावत् P. 5,3,118. f. (० ई) und pl. ebend.
 शैखावत्य m. ein Fürst der Çaikḥāvata ebend. N. pr. eines Brah-
 manen MBh. 5,6014.
 शैखिन (von शिखिन्) adj. vom Pfau kommend u. s. w.: पित Suçr.

2, 67, 15.

शैषव m. patron. von शिषु gaṇa विदादि zu P. 4,1,104.

शैषव (von शिषु) n. die Frucht der Moringa pterygosperma Gaertn.
gaṇa प्लतादि zu P. 4,3,164.शैष (von शीष) 1) adj. in Verbindung oder mit Ergänzung von फल
Aequation des 2ten Epicyclus SŪRJAS. 2,42 (hier शैष्य). 43. GOLĀDHJ.
KURDJAK. 26. 35 (शैष्य). — 2) n. = शैष्य Geschwindigkeit, Behendigkeit
R. 6,69,33. KĀM. NĪRIS. 4,23 (nach der Lesart des Comm.).शैष्य (wie eben) 1) adj. (wohl fehlerhaft) = शैष; s. d. — 2) n. Ge-
schwindigkeit, Behendigkeit MBh. 3,15101. 12,9136. HARIV. 7516. 10313.
Spr. 3054. KĀM. NĪRIS. 4,23. 15,33. BŪG. P. 5,21,3. 22,7.शैतिक m. patron. von शितिकत. ० पाञ्चालिया: gaṇa कार्तिकोपादि
zu P. 6,2,37 (fälschlich शैतिकत०).

शैतिवाक्य m. patron. von शितिवाङ् Schol. zu P. 4,1,135. 6,4,147.

शैतोष्म (von शीत + ऊष्मन्) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,240,a.

शैत्य (von शीत) n. Kühle, Kälte gaṇa दृढादि zu P. 5,1,123. JĀG. 3,
77. MBh. 2,2548. 16,267. R. 3,22,24. Suçr. 1,20,13. 117,20. 148,19.
154,9. 10. 313,6. RAGH. 5,54. KUMĀRAS. 1,36. KĀM. NĪRIS. 7,17 (nach
der richtigen Lesart des Comm.). Spr. 3020. (II) 1763. 3059. 3062.
4049. BĀLAB. 44. Bhāg. P. 3,26,36. PAÑĒAR. 1,7,4. Verz. d. Oxf. H. 213,
a, No. 506. SARVADARÇANAS. 176,14.शैत्यमय (von शैत्य) adj. in Kälte bestehend, als Kälte sich äussernd
(z. B. eine Krankheit); davon nom. abstr. ० ल N. SĪH. D. 71,21.

शैत्यायन m. N. pr. eines Grammatikers TS. PAĀT. 5,40. 17,1. 7. 18,2.

शैथिल्य (von शिथिल) n. 1) Losheit, Lockerheit, Schlafheit: शरीरस्य KĀ-
RAKA 3,1. लिङ्ग० 7,1. Suçr. 1,135,18. fg. 273,3. शैथिल्यमेतु मे कायः MĀRK. P.
109,22. व्यसा ज्ञया जीर्णः शैथिल्यमुपास्यसि R. 7,58,23. यस्य वर्षास्यो-
च्चारणे जिह्वापोषाग्रमध्यमूलानां शैथिल्यं भवति Schol. zu P. 8,3,18.
लक्० KULL. zu M. 6,2. संधि० Suçr. 1,48,20. सिरा० 49,2. ÇĀRṢG. SĀH.
3,5,26. 12,7. निबद्धवध० RĀGĀ-TAR. 8,1508. नितिः शैथिल्यमेव्यति so
v. a. wird aus ihren Fugen gehen (= निर्बलत्व NĪLAK.) HARIV. 3015. —
2) Lassheit, Erschlaffung in übertr. Bed., Abnahme, Verringerung:
दृष्टेः Unsicherheit des Blicks Spr. (II) 1876. हृद्य० so v. a. Niederge-
schlagenheit, Kleinmuth BŪG. P. 5,7,11. पूर्वमित्रेषु so v. a. Erkaltung
MĀRK. P. 68,36. आकारदाने Hit. ed. JOHNS. 1320. प्रज्ञासहयोः Abnahme
DAÇAK. 74,12. दुःख० MBh. 12,11900. भार० HARIV. 2958. स्मृति० ÇĀK.
110,15. प्रयत्न० JOGAS. 2,47. उत्साह० RĀGĀ-TAR. 3,157. सौहृद० BŪG.
P. 10,84,65. गोष्ठी० PAÑĒAT. 118,8. आकारदान० Hit. 62,22. प्राप्ति० so
v. a. geringe Wahrscheinlichkeit MBh. 13,5906.शैनेय (von शिनि) m. patron. Satjaka's und Sātjaki's (des Wagen-
lenkers von Kṛṣṇa) TRĪK. 1,1,35. GĀTĀDHJ. in Verz. d. Oxf. H. 190,6,
16. MBh. 5,804. 1817. 2109. 6,2486. 7,4748. 7242. 16,86. fgg. HARIV.
1935. RĀGĀ-TAR. 8,471. BŪG. P. 1,8,7. PAÑĒAR. 3,11,23 (सै० gedr.).
pl. VP. 435 (der Text 4,14,1 fälschlich शैनेयाः!).शैन्य (wie eben) m. patron. ĀÇV. Ça. 12,12,2. PRAVARĀDHJ. in Verz.
d. B. H. 55,41. 43. pl. VP. 4,19,9.

शैष्य m. patron. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 55,34.

शैव adj. von den Çibi bewohnt Schol. zu P. 4,2,52. 69. an beiden